

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 1822/1, донесеном на седници одржаној дана 3. јула 2023. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за оцену дисертације докторанда мср Иване Маринковић, под насловом „Застарела лексика у описним речницима српског језика”, израђену под менторским руковођењем проф. др Рајне Драгићевић.

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. МЕНТОР

Име и презиме: др Рајна Драгићевић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Савремени српски језик

Датум избора у звање: 15. мај 2013.

Установа у којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београд

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Александар Милановић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српски језик – Историја српског језика

Датум избора у звање: 17. април 2019.

Установа у којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београд

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Ана Мацановић

Звање: научни сарадник

Ужа научна област: Српски језик – Историја српског књижевног језика

Датум избора у звање: 24. мај 2017.

Установа у којој је запослен: Институт за српски језик САНУ

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) презиме:	Маринковић (Здравко) Ивана
Датум и место рођења:	4. јули 1982., Пожаревац (Р. Србија)
Наслов магистарског рада:	/
Датум одбране магистарског рада:	/
Установа где је одбрањен магистарски рад:	Филолошки факултет Универзитета у Београду
Научна област из које је стечено академско звање магистра:	Српски језик и јужнословенске књижевности – Наука о језику

III СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА који су објављени или прихваћени за објављивање у оквиру рада на докторској дисертацији

2016: Маринковић Мандић, Ивана, Ана Мацановић, Јована Јовановић: „Могу ли старе речи бити модерне?“, *Језик данас, н. с.* (12) 7–8, Нови Сад, 2016, 6–10. [изворни научни чланак у часопису категорије М53]

IV НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Застарела лексика у описним речницима српског језика

V ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет истраживања у овом раду била је застарела лексика у описним речницима српског језика. Приликом дефинисања појмовно-терминолошког апарата, кандидат је термин *застарела лексика* узимао као хипероним за *историзме*, *архаизме* и лексеме, односно значења коју су у српској дескриптивној лексикографији маркирана квалификатором *заст.*(арело).

Грађу на основу које је формиран истраживачки корпус, кандидат је ексцерпирео из три описна речника српског језика: један је тезаурусног типа – *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, од 1. до 21. тома (РСАНУ), један вишетомник – *Речник српскохрватскога књижевног језика Матице српске* (РМС) и један једнотомник *Речник српскога језика* (РСЈ). Корпус истраживања обухватио је лексичке јединице (лексеми и њихове семантичке реализације) које су у овим речницима квалификоване маркерима *заст.*, *арх.* и *ист.*, којима се у лексикографској обради обележавају јединице које чине део пасивног лексикона српског језика. Застарелост појединих лексема у корпусу, по потреби и у складу са разноврсним циљевима анализе, кандидат је проверавао користећи контролне речнике – *Рјечник хрватскога или српскога језика ЈАЗУ* (РЈА) и *Електронски корпус српског језика* Душка Витаса – <http://www.korpus.matf.bg.ac.rs/korpus/>.

Сврха овог истраживања је проучавање статуса застареле лексике у савременом српском језику, како изучавање застарелог лексичког слоја у савременом српском вокабулару даје значајне увиде, с обзиром на то да овај део лексикона одражава дијахронијске промене на синхронном језичком плану.

Пажња је првенствено усмерена на лексичко-семантичку анализу, како је кандидат желео да утврди којим врстама речи је својствена способност застаревања значења, код којих семантичких група је застарела лексика заступљена, какво је порекло застареле лексике, те који су ванлингвистички, друштвено-историјски фактори утицали на губљење ових лексема из језика. Предмет интересовања у овом раду је, између осталог, каква је семантичка природа (семска структура) лексема које у својој полисемантичкој структури имају застарела значења (најпре у вези са архаизмима и лексемама маркираним квалификатором *заст.* у описним речницима), и колико је на процес застаревања утицао њихов фонетски лик, односно творбене особености посматраних речи.

Постављени циљеви, у ширем и ужем смислу, овог истраживања јесу следећи:

I. 1) терминолошки омеђити и објаснити домен примене три квалификатора који су били предмет научног проучавања;

II. (у анализи историзама) – 2) обрадити и класификовати сву лексику која је маркирана као *ист.* у описним речницима кроз лексичко-семантичке / тематске групе и семантичка поља; 3) испитати најбројније лексичко-семантичке групе историзама, као и несловенско порекло лексике у њима, тј. утврдити из ког језика је у свакој групи понаособ застаревало највише лексема у датој области човековог живота и деловања; 4) испитати који се квалификатори најчешће употребљавају уз квалификатор *ист.* (на грађи из сва три речника);

III. (у анализи застареле лексике) – 5) представити најфреквентнија семантичка поља, као и лексичко-семантичке групе којима припадају јединице маркиране као *заст.*, те показати у којим је појмовним сферама лексика најчешће застаревала (на грађи РМС); 6) указати на фонетске и лексичко-творбене особености застареле лексике; 7) класификовати застарелу лексику према њеном пореклу (издвојити и описати славенизме (и славеносрбизме), речи страног (несловенског) порекла и домаће речи) (на грађи из РМС и РСАНУ)); 8) показати уз које се речничке маркере квалификатор *заст.* јавља у речницима српског језика; 9) испитати однос између вишезначности и процеса застаревања, тј. утврдити да ли развијена полисемантичка структура лексеми утиче на застаревање њених појединачних семантичких реализација

(истраживање је спроведено на лексиси која има пет и више од пет значења у РСАНУ и на целокупном корпусу вишезначних лексема у РМС); 10) уочити однос између нормативних и стилских квалификатора који се јављају уз квалификатор *заст.* како би се испитао однос између процеса застаревања лексике и њеног нормативног статуса у лексичком фонду;

IV. 11) (у анализи архаизама) разграничити и омеђити лексику која је у једнојезичним речницима квалификована као *арх.* од оне која је маркирана квалификатором *заст.* и указати на фонетска, морфолошка и творбена обележја оба типа посматраних јединица;

V. 12) указати на лексикографске поступке и могуће недоследности приликом обраде застареле лексике у описним речницима српског језика, те испитати разлоге неуједначености у примени три квалификатора (*заст.*, *арх.*, *ист.*) којима се маркира застарелост у дескриптивној лексикографији; 13) дати потенцијални нацрт лексикографске обраде одреднице у Речнику застарелих речи по узору на специјалне руске речнике овог типа.

VI ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ИСТРАЖИВАЊА

Постављене хипотезе у вези са овим истраживањем су се тицале најпре:

- 1) Лексичко-семантичких група застареле лексике под претпоставком да ће се методом компоненцијалне анализе указати на врсте референата чијим се номинацијама приписује квалификатив за застарелу лексику. Кандидат је претпоставио да је семантичко поље ПРЕДМЕТИ бројније од поља унутар којег појединачне тематске групе означавају ЧОВЕКА и ЧОВЕКОВЕ ОСОБИНЕ, односно да лексика којом се означавају неживи ентитети брже застарева. Подела на лексичко-семантичке групе спроведена је на историзмима и застарелој лексиси, тј. на лексемама и појединачним семантичким реализацијама које су маркиране квалификатором *ист.* и *заст.* Исто тако, кандидат је претпоставку из досадашње литературе да апстрактна језичка јединица не може бити архаизам, овом врстом анализе довео у питање.
- 2) Имајући у виду граматички критеријум врсте речи на основу кога је класификована грађа, претпоставља се да највећи број речи које застаревају потиче из групе именица, док су глаголи и придеви мање бројни међу категоријама које су предмет овог истраживања. У раду се проучавају само пунозначне речи
- 3) Један од задатака у деривационој анализи јесте да се одреде најпродуктивнији форманте који учествују деривацији застарелих речи. Посматрајући деривациона гнезда лексема, претпоставка је да на застаревање мотивисаних речи утиче њихова мотивна база.
- 4) Будући да се радом желело испитати и то да ли описни речници броје више речи чије је примарно или пак секундарно значење застарело и колико има лексике којој су сва значења застарела, пошло се од претпоставке да је тенденција у лексичком фонду савременог српског језика да се боље чувају застареле секундарне семантичке реализације лексема у разгранатим полисемантичким структурама.

б) С обзиром на то да се у ексцерпираној грађи уочава велика скупина славенизама, словенских речи књишког порекла, кандидат је запазио да се лексика из ове скупине квалификује као застарела због тога што су се тенденције у развоју књижевног језика кретале ка понародњавању тих облика, што је посведочено и у РСАНУ: *очајателан* 'в. очајан', *очајаније* 'в. очајање', *очајатност* 'в. очајност', *ополченије* 'в. ополчење' итд. Лексика која у савременом језику чува фонетско-фонолошке, творбене и морфолошке особености из ранијих фаза књижевнојезичког развоја, из синхроне перспективе сматра се застарелом. Ова претпоставка се испитује на основу лексема и њихових значења квалификованих са *заст.*[арело] и *арх.*[аично].

Имајући у виду овако постављене хипотезе и циљеве истраживања, даље у раду је кандидат у засебним поглављима, посветио пажњу сваком типу застарелих лексема које су биле предмет интересовања. Анализиране су са различитих аспеката, у зависности од специфичности које репрезентује ексцерпирана грађа, према квалификаторима *ист.*, *заст.* и *арх.*, којима су маркирани у трима описним речницима.

VII КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Припремајући га према *Упутству о облику и садржају докторске дисертације*, кандидат је свој рад изложио у десет поглавља на укупно триста двадесет пет страница. Десето поглавље „Извори и литература“ чини библиографија, обима десет страница, у којој су посебно пописани извори за ексцерпцију грађе, а засебно је наведена коришћена литература. Увидом у списак литературе, јединице навођене цитатним стилем „презиме аутора – година издања“, показују да је кандидат остварио широк преглед научних публикација на српском, руском, пољском и енглеском језику.

Да је литература исцрпно употребљена, нарочито се показује у другом поглављу, „Дефинисање појмовно-терминолошког апарата. О терминима архаизам, историзам и застарела лексика у литератури“. У сумирању резултата претходних истраживања комбинован је хронолошки и тематски критеријум, те је кандидат детаљно приказао и уочио неуједначену и недоследну употребу термина *архаизам* и недовољну омеђеност од термина *застарела лексика*. У овом поглављу кандидат је указивао на распрострањеност и опсег термина *архаизам*, најпре у лингвистичким терминолошким речницима, а затим и у научним и стручним лингвистичким радовима и публикацијама. Заступљеност термина је представљена према изворима у којима се налазио, при чему је најпре детаљно разматрано његово значење и употреба у сербокроатистици, да би се након тога кандидат позвао и на одређење овог термина у славистици, пре свега у руском и пољском језику, али и уопште у странијој литератури. У другој тачки овог поглавља представљен је термин *историзам* најпре у речницима, те појмовницима лингвистичких термина, затим у граматикама и, коначно, у научним радовима посвећеним овој теми, пратећи хронолошки приступ. Увиди у србистици су допуњавани изворима из стране литературе који су за потребе овог истраживања консултовани. Након терминолошке типологизације застареле лексике и одређивања појмовног апарата који ће у раду користити, кандидат је посветио трећу тачку овог поглавља о повратку застарелих речи у активни лексикон.

Докторску дисертацију настављају још два појмовно-теоријска поглавља: треће, „Квалификатори којима се означава застарела лексика у описним речницима“. Посматрајући маркере којима се означава застарела лексика у једнојезичним

речницима, проблематизовано је питање која се лексика у описним речницима означава овим квалификаторима. Основне дилеме и недоумице из лексикографског угла односиле су се на: а) употребу разнородних квалификатора за лексику која је припадала ранијим фазама развоја књижевног језика, б) употребу хиперонима *застарела лексика* (заст.) за хипониме *историзам* (ист.) и *архаизам* (арх.), као и в) нејасно квалификовање значења у оквиру полисемантичке структуре лексеме. Четврто поглавље „Корпус, методе, циљеви и хипотезе истраживања“ у којем се описују посматрани појмови, кандидату је послужило да дефинише одговарајуће термине, потом одреди сврху и циљеве сопственог истраживања, истраживачки приступ и изворе грађе, а напослетку и организацију текста.

У поглављу посвећеном историзмима „Историзми у савременим речницима српског језика“, кандидат је грађи приступио са лексичко-семантичког, етимолошког и лингвокултуролошког аспекта, желећи да утврди којим тематским групама припадају лексеме квалификоване маркером *ист.* у описним речницима српског језика РСАНУ, РМС и РСЈ (укупно 1842 различите лексеме односно 2076 семантичких реализација). Поглавље је подељено у три тачке, у зависности од аспеката релевантних за овај слој пасивног лексичког фонда. Уз сваку групу, према етимолошкој квалификацији, наведена су и најфреквентнија тематска поља у којима се јавља лексика страног порекла. Кандидат је издвојио 29 лексичко-семантичких група историзама, од којих једна има 8 подгрупа, у једној су уочене три подгрупе, а једна их садржи две. На крају поглавља, полазећи од лексикографског описа историзама, кандидат је засебно показао однос двоструко (или пак троструко) квалификоване лексике из овог дела пасивног лексичког фонда. С тим у вези, испитиване су лексичке јединице које су квалификоване као *ист.* и имају још неки квалификатор.

У најобимнијем поглављу „Застарела лексика у описним речницима“ у лексичко-семантичкој анализи класификована је грађа у лексичко-семантичке групе и шире тематске целине (семантичка поља), према заједничким значењским компонентама у структури значења (на 2298 лексема, тј. 2476 семантичких реализација из РМС) са циљем да се са ономасиолошког аспекта утврди које области стварности покривају застареле лексичке јединице. Кандидат у овом поглављу уочава 38 најбројнијих семантичких поља и ЛСГ *заст.*(ареле) лексике анализирајући грађу у РМС.

Даље у раду се анализира порекло речи које су у описним речницима маркиране квалификатором *заст.* Ексерцираном материјалу из РМС, који броји 2476 јединица квалификованих као *заст.*, додато је око 1000 јединица преузетих из контролног корпуса Речника САНУ, те се у овако успостављеном истраживачком материјалу издвајају: 1) речи домаћег порекла (настале творбом и калкирањем), 2) славенизми и славеносрбизми, као и 3) речи страног порекла (несловенске речи). За сваку од ових група анализиран је већи број релевантних примера, док је славенизмима и славеносрбизмима посвећена највећа пажња кроз дијахронијску анализу њихових фонетских одлика, али и творбене структуре.

Осврћући се на статус застареле лексике у књижевном језику и њен однос према стандарднојезичкој норми, кандидат је испитао и друге квалификаторе којима се обележава застарела лексика у речницима српског језика. Анализирана грађа из РМС бележи 17 квалификатора према којима се застарела лексика може разврстати у термилошке и друге области што спрам уочених ЛСГ и семантичких поља имплицира изостанак регуларне термилошке и употребне квалификације застареле лексике у овом речнику.

Полисемијом, тачније везом између појава застаревања и вишезначности у лексикону, кандидат се бави у засебној тачки, уз осврт на релевантне примере у оба речничка корпуса (РМС и РСАНУ). Уочено је у раду да су значења која су са аспекта савременог српског језика застарела, развијана истим лексичким механизмима полисемије који су својствени савременом језику (метафором, метонимијом и синегдохом), као и да су се полисемантичке структуре у којима је једно значење маркирано квалификатором *заст.* често богатиле понављањем истог творбеног модела.

У поглављу посвећеном архаизмима „Архаизми у српским описним речницима“ кандидату пажњу је заокупило да истражи која је разлика, а које су сличности између лексичких јединица квалификованих као *заст.* и *арх.* С тим у вези желео је да утврди и то да ли се квалификатор *арх.* користи само у случајевима када застарела реч има стилску функцију, те да ли овај лексикографски маркер пре свега сугерише стилско обележје лексеме, док се квалификатором *заст.* указује само на нормативно. На грађи од укупно 372 јединице која је у описним речницима квалификована као *арх.*, у раду је дат преглед архаичне лексике према пореклу (славенизми, славеносрбизми, тј. хибриди, потом речи несловенског порекла и домаће речи). У раду су испитиване фонетско-фонолошке и творбене одлике славенизама и славеносрбизама, потом се кандидат осврнуо на лексику страног (несловенског) порекла, као и на домаће речи.

У последњем поглављу рада, „О лексикографској обради лексема маркираних квалификаторима *арх.*, *заст.* и *ист.* у описним речницима српског језика“, кандидат се бавио испитивањем статуса лексике која је у РСАНУ, РСЈ и РМС квалификована на поменуте начине. Настојано је да се укаже на досадашњу лексикографску праксу, као и на евентуалне недоследности које се уочавају при обради и маркирању различитих типова застареле лексике у српској описној лексикографији. Поглавље је подељено у неколико целина, посматрајући најпре статус и употребу квалификатора *арх.*, *заст.* и *ист.* у РСАНУ, потом у РМС, да би након тога уследио осврт на комбинације ова три квалификатора који се јављају у једнојезичним речницима, као и на погрешке и пропусте које су уочени при маркирању овог типа лексике.

Уопштено гледано, најкорисније је вероватно поглавље о лексикографским проблемима, у којем је кандидат дао смернице за даљу употребу анализираних квалификатора (*ист.*, *заст.* и *арх.*) у изради једнојезичних речника, како описног типа, тако и оних специјалних, који недостају српској дескриптивној лексикографији. У завршном делу рада указано је на методолошке поступке који су примењени приликом израде специјализованих речника застареле лексике у руском језику, а могли би послужити као оријентир српским лексикографима и лексиколозима у ком правцу треба размишљати при осмишљању концепције будућег речника застарелих речи.

VIII ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС

С обзиром на актуелни ниво сазнања у лингвистици може се рећи да је кандидат у дисертацији пружио целовит опис застареле лексике у српском језику. Учинио је то из неколико аспеката: из семантичко-прагматичког, из стилистичког и из граматичког.

У истраживању које се методолошки ослања на аналитичку и дескриптивну методу, а обухвата неколико различитих техника као што су: преглед, ексцерпција, класификација, анализа и лексикографска обрада корпуса, главна пажња посвећена је знатном броју лексичко-семантичких група при анализи застареле лексике. Проучавање застареле лексике по тематским групама може представљати допринос и допуну истраживањима која конкретизују сегменте језичке слике света у менталном лексикону српског народа, идентификујући промене у језику.

Приликом класификације ексцерпираних грађа у тематске групе кандидат се ослонио на методу компоненцијалне анализе, на основу семантичке парафразе лексема у описним реченицама, при чему је посматрана лексема разврставана у лексичко-семантичке групе узимајући у обзир заједничку архисему. Такође, уочавање заједничких семантичких компонената у семском саставу лексема и њихових значења, тј. уочавање везе између реализација у полисемантичкој структури омогућило је да се размотре механизми полисемије који индукују остваривање појединих значења (пре свега метафоричких и метонимијских). Грађу је, у зависности од тога шта се показало као валидан критеријум за одређени тип јединица (*ист.*, *заст.* или *арх.*), класификована и према пореклу, према врсти речи, као и према застарелом значењу које лексема остварују (примарно, неко од секундарних или сва значења). У намери да истраживањем пружи релевантне статистичке податке о бројности лексема и њихових значења, како у трима великим скупинама ексцерпираних речи (*заст.*, *арх.*, *ист.*), тако и у свакој скупу понаособ у вези са одређеним параметрима, примењен је метод квантификације, док је кандидат настојао да наведе (тамо где год је то било могуће) и упоредне податке за испитиване изворе. Приликом описивања творбених особености застарелих лексема, коришћени су методолошки поступци који се примењују у испитивању творбене структуре лексема у србистици. Велики део рада посвећен је детаљној дијахронијској анализи уочавањем редакцијских особености како на фонетском, тако и на творбеном плану, велике групе у грађи – књишким речима славенизмима и славеносрбизмима.

Увидом у значења јединица класификованих по лексичко-семантичким групама, у грађи је забележена само једна лексема којом се реферише на неки апстрактан појам, и то *одбој* 'спречавање, осујећење нечије намере' (РСАНУ). Чињеница да од чак 2076 семантичких реализација маркираних квалификатором *ист.* само једна има апстрактан појам као денотат, потврдила нам је претпоставку да историзми већма бележе предмете, бића и појаве материјалног света.

Корпус застареле лексике у РСМ указао је на превагу именица у односу на остале пунозначне лексема (64,4%), са тиме што је број глаголских и придевских семантичких реализација далеко већи него што је то био случај у корпусу историзама. Разлог овоме може се потражити у чињеници да историзми означавају предмете и појаве материјалног света, док застарела лексика, како смо је кандидат у раду показао, на основу анализе грађе, у великом броју означава (поред апстрактних појмова), процесе, стања, особине, дешавања, радње. У случајевима када се ЛСГ и семантичка поља историзама и застарелих лексема преклапају, као допуну досадашње лексикографске праксе кандидат је истакао фонетске ликове, морфолошке облике и творбене карактеристике конкретних јединица како оне могу бити показатељ особености неке од ранијих фаза у развоју књижевног језика очуваних у лику лексема које су у једнојезичним реченицама квалификоване као *заст.*(ареле).

Анализирана грађа показала је да лексички систем српског језика у свом пасивном фонду чува особености ранијих фаза српског књижевног језика (српскословенског, рускословенског и славеносрпског) и да са Вуковом језичком реформом славенизми углавном остају у језику као део пасивног лексичког слоја. Услед културно-технолошког развоја и контакта са европском културом, у српски језик су улазиле речи страног порекла, те се лексички систем у 18. и 19. в. у великој мери богатио интернационализмима који су усвојени преко немачког и руског језика.

Кандидат је показао да се славенизми и славеносрбизми (хибриди) у декриптивним речницима разнолико и недоследно квалификују, те поред маркера *заст.* уочавамо и другачије квалификације: *арх.*, *цсл.*, *сткњ.*, *рсл.* итд. Анализом како фонетских црта, тако и творбених карактеристика, кандидат је указао на грешке у досадашњој лексикографској пракси и и дао предлоге за побољшање обраде застареле лексике у даљој изради описних речника, али и будућих речника специјализованог типа.

IX ПРОВЕРА ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду* и налаза у извештају из програма *iThenticate*, којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „Застарела лексика у описним речницима српског језика” аутора мср Иване Маринковић, констатовано је да утврђено подударање текста износи 3%.

Овај степен подударности исход је присуства цитата, библиографских података о коришћеној литератури, устаљених синтактичких конструкција, и – посебно – претходно публикованих резултата докторандових истраживања, који су проистекли из његове дисертације.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2 Члана 8 *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду*, извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

X ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија за оцену докторске дисертације констатује да је рад под насловом „Застарела лексика у описним речницима српског језика” кандидата мср Иване Маринковић оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за јавну одбрану.

Комисија стога предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати Извештај о оцени докторске дисертације „Застарела лексика у описним речницима српског језика”, коју је кандидат мср Ивана Маринковић израдила под менторским руковођењем проф. др Рајне Драгићевић, и да је, у складу са прописима, упути на разматрање Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
2. Проф. др Рајна Драгићевић
ментор
2. _____
Проф. др Александар Милановић
члан Комисије
3. _____
Др Ана Мацановић
члан Комисије